

Det Afsnit, som dernæst sættes til Forhandling, var det *Kirkeministeriet* vedrørende, nemlig

- Betænkningens Nr. 29.
- Betænkningens Nr. 259—269.
- Betænkningens Nr. 420.

Ingen bad om Ordet.

Det Afsnit, som derefter sættes til Forhandling, var det *Krigs- og Marineministeriet* vedrørende, nemlig

- Betænkningens Nr. 16 og 17.
- Betænkningens Nr. 362—380.
- Betænkningens Nr. 422 og 423 og Nr. 456.
- Samraad, se Betænkningen under Punkt 2.

Axel Sneum: Til § 22 er der stillet et Ændringsforslag vedrørende Militærhospitalet; det angaar altsaa Hygiejnen blandt det indkaldte Mandskab. Jeg vil gerne i Tilknytning hertil gøre et Par Bemærkninger angaaende Tandplejen for de værnepligtige. Gennem Dagspressen er det meddelt, at Dansk Tandlægeforening har taget Initiativet til, at de værnepligtige faar en rationel Tandbehandling, medens de gør Tjeneste i Hær og Flaade. Det er en Selvfølge, at de værnepligtige med Opmærksomhed følger denne Sag. Om Forsvarsministerens Interesse har jeg ingen Grund til at tvivle, men jeg ved intet om, hvorledes ledende militære Autoriteter ser paa dette Spørgsmaal. Saa længe Militærtjenesten normalt kun strakte sig over 5—6 Maaneder, kunde man med en vis Grund hævde, at der ingen Forpligtelser var til at give værnepligtige Tandbehandling, medens de er i Tjenesten. Men nu er Tjenestetiden jo blevet forlænget, og derfor stiller Forholdene sig anderledes. Vi ved alle, at der er stor Mangel paa Tandlæger, men saa vidt jeg har forstaaet, er det Mening, at værnepligtige Tandlæger skal gøre Tjeneste ved Hær og Flaade som Tandlæger, og paa den Maade kommer man jo til at udnytte de værnepligtige Tandlægers Arbejdskraft paa en i høj Grad tilfredsstillende Maade.

Det er ikke min Hensigt at ville foreskrive, hvorledes denne Sag skal gribes an, men jeg vil dog gerne sige, at jeg er af den Opfattelse, at det bør blive en fast Ordning, som de værnepligtige kan være tjent med, og derfor vil det sikkert blive nødvendigt at knytte til denne Tandbehandling erfarne Tandlæger, der kan tage Ansvaret for, at Behandlingen bliver forsvarlig og god. Jeg vil gerne henstille til Forsvarsministeren, at

han ikke alene ser paa denne Sag med Velvilje, men ogsaa støtter den, saa at der kan blive gennemført en forsvarlig Ordning.

Bertel Dahlgaard: I Finansudvalget har der været et Samraad med den højtærede Forsvarsminister vedrørende Spørgsmaalet om de militære Indkaldelser. I den Anledning vilde jeg gerne afæske Ministeren en Udtalelse her i Tinget. Som bekendt ligger der for Tiden indkaldt ca. 24 000 Mand, det vil sige, at der her i Sommertiden ligger inde til Militærtjeneste ca. 15 000 unge Mænd flere end under normale Forhold før Krigen, og det er jo af meget stor økonomisk og arbejdsmæssig Betydning for Landet netop i en Tid, hvor der hersker en katastrofal Mangel paa Arbejdskraft.

Nu er det en Selvfølge, at de særlige Bevogtningsopgaver af ekstraordinær Karakter, som endnu foreligger, maa løses, og ingen vil tænke paa at vanskeliggøre dette Arbejde. Det drejer sig om Grænsebevogtning, saadan som den nødvendigvis maa forme sig under de nuværende særlige Forhold i Tyskland. Det drejer sig om Bevogtning paa Bornholm og Bevogtning af de tyske Flygtningelejre og af Kaserner. Men efter de Oplysninger, der foreligger, gør disse Opgaver ikke en saa stor indkaldt Styrke nødvendig.

Der har dernæst været nævnt Hensynet til den eventuelle Udsendelse af en Division til Tyskland. Men det kan vel nu betragtes som ganske givet, at en saadan Udsendelse ikke vil ske i indeværende Finansaar; i det hele taget har man vel Lov til at anse det for overvejende sandsynligt, at Spørgsmaalet om Udsendelsen af denne Division vil falde bort. Det er jo ganske aabenbart, at Tanken om Divisionens Udsendelse knyttede sig til Forudsætninger, som har vist sig ikke at holde Stik. Danmark har ved stadig at maatte underholde og bevogte 200 000 tyske Flygtninge paataget sig saa store Byrder, som ingen havde regnet med, at dette selvfølgelig ikke fra anden Side vil kunne lades ude af Betragtning ved Overvejelserne vedrørende Udsendelsen af denne Division. Hermed vil en væsentlig Del af Begrundelsen for Bibeholdelsen af saa store Indkaldelser falde bort.

Jeg vil gerne minde om, at hele denne Sag foruden den arbejdsmæssige Betydning jo ogsaa har en finansiel Side. Den højtærede Finansminister kæmper en fortvivlet og, som det somme Tider synes, ret haabløs Kamp for at naa til Balance i Statshusholdningen. Her er et Punkt, hvor der er Mulig-